

om at faa indledet en Forhandling om en Organisation, saaledes at Folket faar Deltagelse i Styrelsen af Kirkens Sager og Indflydelse paa Valget af dets Præster, en Rettighed, Befolkningen har haft for Aarhundreder siden, og en Rettighed, der har været tiltænkt det for mange Aar siden, men som det ikke har kunnet faa, fordi man har staaet paa disse Standpunkter, jeg her har talt om, og ikke kunnet komme frem. Jeg slutter mig til Flertallets Forslag, ikke fordi jeg i et og alt finder dem just at være Forbedringer, men dog saadanne, at jeg tror, at hvis disse Forslag føres igennem, vil Lovforslaget kunne gaa videre og være fremdeles, hvad der var tilsigtet, et godt Grundlag for Formaalets Fremme.

Aadal: Som ærede Medlemmer ville have lagt Mærke til, har jeg ikke, skønt Medlem af Udvalget, underskrevet Betænkningen. Det er begrundet i, at jeg ved Sygdom var forhindret deri. Da jeg imidlertid ikke over for dette Lovforslag kan følge min ærede Meningsfælle fra Verninge (Holm), men har maattet indtage et andet Standpunkt, finder jeg det berettiget, at jeg her kortelig udtaler mig om det foreliggende Forslag.

Jeg kan sige, at jeg i det store og hele kan slutte mig til Forslaget, men jeg har mine Betænkeligheder ved enkelte Sider af Forslaget, og jeg skal da nævne et Par af de mest væsentlige. Der er først det Ændringsforslag, der er stillet af Flertallet under Nr. 21 til § 5, og som gaar ud paa det saa meget omtalte, at Erklæringen skal indeholde, „at vedkommende har fuld Adgang til Nydelsen af Folkekirkens Goder“. Dette har jo ogsaa været optaget i tidligere Forslag, i 1893 og 1894 af de ærede Medlemmer, som den Gang fremsatte Forslag om Præstevalg, nemlig de ærede Medlemmer for Maribo Amts 4de Valgkreds (R. Claussen) og det daværende Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen), og da de jo den Gang ogsaa vare Partifæller med det ærede Medlem for Verninge (Holm), ser jeg ganske vist ikke, at denne Bestemmelse kan blive udnyttet, saaledes som det blev udmalet i Gaar. For hvis nogen Biskop vilde udnytte det paa den Maade, vilde han snart rejse en Folkestemning imod sig og gøre sig umulig. Men jeg mener kun, at man kunde give Erklæringen et Udtryk, hvorved den mere blev en Samvittighedssag for dem, der skulle være valgberettigede, og jeg vil da fremhæve, at naar den kom

til at gaa ud paa, at han „som døbt og konfirmeret i Folkekirken fremdeles regner sig med til denne“ eller lignende, vilde den paagældende lettere komme til at faa den fulde Forstaaelse af Sagen.

Med Hensyn til det Løfte, som de, der blive valgte til Menighedsraadet, skulle afgive, og som nu ogsaa den højtærede Minister kom ind paa ved sin Omtale af Udtrykket „Folkekirkens Forskrifter“, kunde jeg ønske, at der i Stedet for „Folkekirkens Forskrifter“ kom til at staa „den evangelisk-lutherske Trosbekendelse“. Derved vilde Erklæringen for vedkommende faa større Betydning, han vilde komme til at se derpaa med større Alvor og med større Eftertænkning og med større Alvor komme til at underskrive Erklæringen. I og for sig har jeg ikke noget imod Udtrykket „Folkekirkens Forskrifter“, men det kommer blot ikke til at staa saa klart for Lægmanden som Udtrykket „den evangelisk-lutherske Trosbekendelse“, dette sidste giver absolut mere Betyggelse over for Lægfolk.

Med Hensyn til § 21, som gaar ud paa, at Præsteembederne ved kgl. Anordning skulle inddeles i visse Klasser, kunde jeg meget ønske, at der blev sat en vis Grænse for Antallet af disse Klasser, og jeg har ogsaa i sin Tid fremsat Forslag derom i Udvalget. Imidlertid ere disse bortfaldne, fordi jeg til Slutning var forhindret i at deltage i Udvalgets Forhandlinger. Jeg tror nu ikke, at den nuværende Kultusminister i mindste Maade vilde forgribe sig herpaa, men fik man en Kultusminister, som havde noget imod det, som gaar igennem dette Lovforslag, nemlig at Menighederne faa Indflydelse paa Valget af deres Præster, kunde jeg tænke mig, at han vilde indskrænke den Indflydelse noget ved at inddele Præsterne i for mange Klasser, saa at der kun blev faa Ansøgere til hver Klasse. Derved vilde jo Menighedens Indflydelse ved Præstevalg blive svækket.

Med Hensyn til Menighedsraadets Bestyrelse af sine egne Midler kunde jeg ogsaa ønske, at der blev paapeget, at der kunde blive Samarbejde med den fri Fatigkasse. Det er noget, der i de fleste Tilfælde vil komme af sig selv, og det er i og for sig et Spørgsmaal, jeg ikke lægger saa megen Vægt paa.

I den Tid — og det var den meste Tid — jeg har deltaget i Udvalgets Arbejder, tillod jeg mig imidlertid at stille flere Ændringsforslag, som blev meget velvillig modtagne fra Udvalgets Side. Jeg skal